

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Academia Peccatorvm. Seu Conciones De Tota Parabola Prodigi Euangelici

Quae Insolentia Peccatorvm Sev De Lvxv et Libidinibus Prodigi

Bosquier, Philippe

Moguntiae ; Coloniae, 1614

Praefatio.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55916](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55916)

CONCIONES
DE FILIO PRO-
DIGO SECVNDVM
S. Luc.

PRAEFATIO.

Deuotus ille mellifluusque Doctor, Tenendus
sanctus Bernardus scribens in canticis in omnibus
Salomonis dilucidè docet quam me- ordo.
thodum, quem ac ordinem teneat salu-
ti suae studens, Christianus, si progres-
sum facere cupiat; quo animo, quòte
feruore sit, in illo suo tyrocinio: appositè certè vobis,
o Auditores, qui huc instruendi conuenistis; & peruti-
liter mihi, qui vt instruerem (licet impar) veni. *Est, Serm. 36.*
quod in se est omnis scientia bona, quae tamen veritate sub-
nixa sit; sed tu qui cum timore & tremore tuam ipsius sa-
lutem operari, pro temporis breuitate festinas, ea scire prius
ampliusque curato, quae senseris viciniora saluti. Nonne
medici corporum medicina portionem diffiniunt eligere in
sumendis cibis; quid prius, quid posterius, & quemadmo-
dum quidque sumi oporteat? Ergo (subdit quod dico de ci-
bis, hoc sentite de sciètijs dicentes ordine bono & studio.
Ast quo ordine? Quo studio? Idem sanctus Bernardus
eodem sermone in canticis paucis el- ganter monstrar
dicens: Quo ordine: vt id prius, quod maturius ad salu- Seneca l.
tem. Quo studio: vt id ardentius, quod vehementius ad a. 19. epist.
morem Atralus Magister Seneca, idem, inquitbat, docen ep. 109.

ri & discendi debet esse propositum, ut ille prodesse velit, hic proficere.

Cumque propriae miseriae cognitio sit scientia perquam salutaris, & ad salutem adiens; & intellectio originis humanarum miserationum, à peccatis nostris manantium, *Perditio tua ex te Israel*, omnino necessaria hoc nostro potissimum tempore conflictuum feraci, & omni generis ærumnis à iustitia veri Dei intolerandas spurcitas tot nostrorum scelerum missis verberibus; utilissima cum sit bene poenitendi scientia; & misericordia magna quæ ad poenitentes sermō se habet Deus gratissimum pulpamentum allieendis incandisque nobis ad amorem quo ipsi tenemur, nihil aptius & pro muneris mei docendi, & vestri discendi modo præfatio, ratione deprehendi, quam si Adventus & Quadragesimæ diebus cōciones haberem in textum de filio prodigo, ut vulgò ferunt. Quibus autem præbeatis placidam, dum pro modulo fungar munere, dicitur ratio, quò & salubriores noueritis. Hic namque palpabitis manibus, hic cerneris dilucidè, ut desipiant peccatores omnes, utque omnis eorum vita in insipientia fundata sit: ut Deus insipientium horum sistere cursum notitæ aufugientium, uti quondam prodigi, ad summam inoptiam, vilemque seruitutem, & quam paleis egentem eum reducendo; Quæ viâ reducendum sit eum Deo in gratiam, ubi, conuerso ad creaturas vultu auertis fuerit quis ab eo: Denique, quibus amplexibus, quibus bairis, qua misericordia excipiat poenitentes bonitas diuina. In his verò meis lectionibus, o Auditores, faciatum phalaratumque; ne scetimini stylum, non scite instructos discursus; nec enita solas demulcere aures mihi est animus; ast, cogere & compellere animos in odium peccati, & rebelles deficientesque, à Deo voluntates diuinarum legum iugo subicere quantum dabitur, hic meus scopus. *Quæ ueritati operâ dat oratio, incomposita debet esse & simplex*, inquit Seneca. Quem ut attingamus feliciter scopum, opem, subsidiumque eccelsus imploremus, meritis & precibus vnicae cogitatum meorum patronæ, sacratissima

Osee 13.

Tom. 1.

Tom. 2.

Tom. 3.

Tom. 4.

*Aug. l. de
liber ar.
bitr.*

CONCIO PRIMA.

tiſſimæ virginis matris Mariæ, dicendo:

Aue Maria.

CONCIO PRIMA.

ARGVMENTVM.

1. Etymon dictionis Parabola, & complures definitiones adducuntur: 2. ut largè nonnumquam ſumatur Parabola docetur: 3. an textus de filio prodigo ſecundum propriam verborum ſignificationē ſit verus. 4. ſi que parabole in ſacris literis potuerint non accidiſſe ſecundum propriam & primam verborum acceptionem. 5. ſi qua ſint huiusmodi, & ut ab aliis diſcerni queant, queritur.

Priusquam ſuſceptam adoriamur materiam, que-ri poteſt, quo communiter nomine ſignabimus textum noſtrum, hiftoria. ne, an parabola de filio prodigo; quod Euangelifta noſter nec hiftoriam, nec parabolam dicat; ſimpliciter enim habet: *Ait autem Ieſus: Homo quidam habuit duos filios.* Verùm familiarius agens quaſtionem hanc mittam, tum maxime quod vniuerſi Doctores priſci & recentiores, quos ſaltem legi, in hunc locum ſcribētes videantur ſoluiffe, inſigniēdo hunc noſtrum textum nomine parabola, & dicēdo tunc temporis à Chriſto adductas Phariſæis tres inuicem immediatè ſequentes parabolas: Prima, paſtoris erat, qui miſſis in deſerto nonaginta nouem ouibus aberrantem per deuia quæque requirebat. Altera viduæ accenſa lucerna requiretis drachmam perditam: tertia, eſt textus hic, quem communiter dicimus de filio prodigo; D. Hieronymus tom. 3. quaſt. 6. ad Algaiam, vocat textum Prodigii Parabolam.

Euangelium
de prodigo
eſt parabola.

Deinde Eccleſia Romana (cuius authoritate magis fulcior, quam ſexcentorum Doctorum particularium placitis) in ſuo Miſſali nuper reuſo ſacri Concilii Tri-